

V Bruselu dne 21.10.2015
COM(2015) 600 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ A EVROPSKÉ
CENTRÁLNÍ BANCE**

o krocích k dokončení hospodářské a měnové unie

1. ÚVOD

Struktura hospodářské a měnové unie (HMU) byla v posledních letech významně posílena za účelem zlepšení správy ekonomických záležitostí a dosažení finanční stability. Je však třeba dále posílit odolnost HMU, aby se znovu nastartoval proces konvergence „směrem vzhůru“, jak mezi členskými státy, tak i mezi společnostmi, přičemž hlavním záměrem bude zvýšení produktivity, vytváření pracovních míst a sociální spravedlnost.

V červnu 2015 předseda Evropské komise v úzké spolupráci s předsedou eurosummitu, předsedou Euroskupiny, prezidentem Evropské centrální banky a předsedou Evropského parlamentu předložil zprávu o ambiciózním, avšak pragmatickém plánu dokončení HMU¹. „Zpráva pěti předsedů“ uvádí, že je nutné pokročit souběžně ve čtyřech oblastech. Zaprvé směrem ke skutečné hospodářské unii zajišťující, aby každá ekonomika měla strukturální rysy, které jí umožní v rámci měnové unie prosperovat. Zadruhé směrem k finanční unii, která zaručí integritu měny v rámci měnové unie, omezí rizika ohrožující finanční stabilitu a zvýší podíl sdílení rizik se soukromým sektorem. Zatřetí směrem k fiskální unii, která přinese fiskální udržitelnost i fiskální stabilitu. A konečně směrem k politické unii, která bude základem všech výše uvedených aspektů, a to prostřednictvím skutečné demokratické odpovědnosti, legitimacy a posílení institucí.

Pět předsedů také schválilo plán provádění², který by měl do začátku roku 2017 konsolidovat eurozónu (1. fáze – „prohlubování“). V této první fázi, která začala 1. července 2015³, budou opatření vycházet ze stávajících nástrojů a co možná nejlépe využívat stávajících Smluv. Poté by na základě kritérií pro obnovenou konvergenci ekonomik eurozóny směrem vzhůru měly být provedeny zásadnější reformy směřující ve střednědobém a dlouhodobém výhledu k novým perspektivám růstu (2. fáze – „dokončení HMU“). Převedení obsahu zprávy pěti předsedů do praxe vyžaduje, aby všechny členské státy eurozóny a orgány EU sdílely ideu společného úkolu. Opatření uvedená v tomto sdělení se vztahují na členské státy eurozóny, ale proces směřující k prohloubené HMU je otevřen všem zemím EU. Komise zároveň zajistí, že nedojde k žádnému narušení jednotného trhu.

Toto sdělení a návrhy, které je doprovázejí, rozpracovávají klíčové prvky 1. fáze procesu prohlubování HMU. Balíček opatření zahrnuje revidovaný přístup k evropskému semestru, zdokonalené nástroje správy ekonomických záležitostí, včetně zavedení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost a poradní Evropské fiskální rady, jednotnější zastoupení eurozóny v mezinárodních organizacích, zejména v Mezinárodním měnovém fondu, a kroky směrem k finanční unii, zejména prostřednictvím Evropského systému pojištění vkladů. Tato opatření budou doplněna kroky, které budou usilovat o zvýšení demokratické odpovědnosti

¹ Dokončení evropské hospodářské a měnové unie, zpráva vypracovaná Jeanem-Claudem Junckerem v úzké spolupráci s Donaldem Tuskiem, Jeroenem Dijsselbloemem, Mariem Draghim a Martinem Schulzem, 22. června 2015.

² Viz příloha 1 zprávy.

³ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5294_en.htm.

evropského systému správy ekonomických záležitostí a budou se podnikat ve spolupráci s Evropským parlamentem.

2. PŘEPRACOVANÝ EVROPSKÝ SEMESTR

Během hospodářské a finanční krize došlo v HMU ke značnému posílení koordinace hospodářských politik. Tato společná pravidla, postupy a orgány na úrovni EU mají zásadní význam pro překonání předkrizových nerovnováh, strukturálních nedostatků a následků krize a pro nastartování investic a obnovení střednědobého růstového potenciálu.

Evropský semestr, roční cyklus koordinace hospodářských politik na úrovni EU zavedený v roce 2011, se stal důležitým nástrojem pro realizaci reforem na vnitrostátní i evropské úrovni. Členské státy by však měly lépe provádět doporučení pro jednotlivé země – jejich implementace je doposud nevyrovnaná a často omezená.

V průběhu let byl uvedený proces soustavně zdokonalován s cílem využít jeho silných stránek a řešit jeho nedostatky. V nedávné době nová Komise využila příležitosti svého prvního evropského semestru v roce 2015 k jeho podstatné racionalizaci. Díky tomu, že byly zprávy o jednotlivých zemích zveřejněny již v únoru, bylo k dispozici více času pro skutečný dialog s členskými státy, což umožnilo hlubší debatu na dvoustranné i mnohostranné úrovni, jakož i s dalšími zúčastněnými stranami. Tento dřívější termín rovněž vyžaduje, aby se změnil účel národních programů reforem, jež by se měly stát nástrojem, jehož prostřednictvím budou členské státy reagovat na analýzu Komise a předkládat plány nových opatření zaměřené do budoucna. Rovněž dřívější zveřejnění návrhů Komise na doporučení pro jednotlivé země (v květnu) dalo více prostoru pro úvahy a diskusi. Komise tyto dokumenty formulovala cíleněji a výrazně snížila počet doporučení, která se nyní týkají výlučně klíčových prioritních otázek s makroekonomickým a sociálním významem, jež vyžadují pozornost členských států v následujících 12 až 18 měsících. Toto zacílení je třeba zachovat, nicméně zprávy týkající se jednotlivých zemí budou i nadále zaujímat více holistický přístup a zahrnovat širší škálu témat s významem pro ekonomiky členských států.

Stabilita a kvalitní provádění této zdokonalené struktury mají klíčový význam pro to, aby byly v nadcházejícím období realizovány veškeré její přínosy. Současně je však možné na základě uvedeného vývoje určitými dalšími úpravami získat další přínosy. Jedná se konkrétně o lepší propojení dimenze eurozóny s dimenzí členských států, větší zaměření na zaměstnanost a výsledky v sociální oblasti, podporu konvergence za použití srovnávání a uplatňování osvědčených postupů a podporu reforem prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů a technickou pomoc. Tabulka č. 1 obsahuje grafický přehled navrhovaného evropského semestru 2016.

2.1. Lepší propojení dimenze eurozóny s dimenzí členských států

Vzhledem k hlubší vzájemné provázanosti zemí eurozóny a vzhledem k tomu, že mezi zeměmi, které sdílejí jednotnou měnu, existuje vyšší potenciál k vytváření efektu přelévání, je nutná posílená koordinace a silnější dohled nad rozpočtovými procesy a hospodářskými

politikami všech členských států eurozóny. Krize nám poskytla dvojí poučení: za prvé, neadekvátní vnitrostátní fiskální a hospodářské politiky a finanční dohled mohou způsobit obrovské hospodářské a sociální problémy; za druhé, eurozóna jako celek není imunní vůči rizikům velkých a destabilizujících hospodářských a finančních otřesů. I když jsou tedy pro snížení pravděpodobnosti krize velmi důležité řádné vnitrostátní politiky, existují rovněž dobré důvody pro monitorování a podrobnou analýzu celkové fiskální, hospodářské a sociální situace eurozóny jako celku a pro to, aby byla tato analýza zohledňována při formulaci vnitrostátních politik.

Evropský semestr se již nyní zabývá celkovou dimenzí eurozóny, zejména při ročním posuzování návrhů rozpočtových plánů členských států eurozóny a výsledné celkové orientace fiskální politiky v eurozóně, jakož i v doporučeních pro eurozónu. Podstatou tohoto procesu je společné stanovení priorit a přijetí odpovídajících kroků s perspektivou celé eurozóny. Uvedený proces je však stále silně strukturován podle jednotlivých zemí a celkovou dimenzi eurozóny zohledňuje jen nepřímě. Evropský semestr by měl být strukturován tak, aby předtím, než se uskuteční diskuse na téma jednotlivých zemí, nejprve proběhly diskuse a doporučení týkající se eurozóny, aby se v opatřeních individuálních zemí plně odrazily společné úkoly a problémy.

Komise se proto v rámci své roční analýzy růstu, která má být zveřejněna v listopadu, obzvláště zaměří na klíčové fiskální, hospodářské, sociální a finanční priority pro eurozónu jako celek. Komise konkrétně vyzývá k tomu, aby se v kontextu posuzování návrhů rozpočtových plánů konala v Euroskupině diskuse věnovaná specificky orientaci fiskální politiky eurozóny. To může rovněž vyžadovat, aby byla doporučení pro eurozónu zveřejňována dříve.

Diskuse o prioritách eurozóny by měly probíhat v Radě a v Euroskupině, stejně jako v Evropském parlamentu. Takto dosažené společné porozumění bude poté formovat obsah národních programů reforem a programů stability členských států eurozóny v dubnu a příslušných doporučení pro jednotlivé země v květnu.

2.2. Větší zaměření na zaměstnanost a výsledky v sociální oblasti

Kroky směrem k silnějšímu zaměření na zaměstnanost a sociální otázky již Komise v kontextu evropského semestru a procesu prohlubování HMU přijímá. Zprávy týkající se jednotlivých zemí za rok 2015 se zaměstnaností a vývojem v sociální oblasti podrobně zabývaly. Většina členských států obdržela v této oblasti doporučení.

Na zaměstnanost a sociální aspekty je kladen větší důraz také v rámci postupu při makroekonomické nerovnováze. V první polovině roku 2015 navrhla Komise doplnit stávajících 11 hlavních ukazatelů srovnávacího přehledu pro postup při makroekonomické nerovnováze o další tři (míra aktivity, nezaměstnanost mladých lidí, dlouhodobá nezaměstnanost). To by posloužilo k upřesnění kontextu, v němž dochází ke korekci, pokud jde o sociální otázky a zaměstnanost, a získané informace by byly následně využity pro tvorbu

kvalitnějších politik. Komise má v úmyslu používat rozšířený seznam hlavních ukazatelů počínaje zprávou mechanismu varování pro rok 2016.

Větší pozornost je rovněž věnována sociální spravedlnosti nových makroekonomických ozdravných programů, aby se zajistilo spravedlivé rozložení korekce a nejzranitelnější členové společnosti byli chráněni. Komise poprvé vypracovala posouzení sociálních dopadů pro memorandum o porozumění uzavřené s Řeckem⁴. V této praxi hodlá pokračovat v případě jakéhokoli budoucího programu podpory stability.

V zájmu silnějšího zaměření na výsledky členských států v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí by měla být přijata řada dalších opatření. Členské státy by měly věnovat větší pozornost příspěvku svých vnitrostátních sociálních partnerů, zejména z toho důvodu, aby domácí subjekty přijaly reformní úsilí za své. Za tímto účelem Komise podporuje větší zapojení sociálních partnerů do vypracovávání národních programů reforem. Zastoupení Komise v členských státech budou navíc v předem určených klíčových momentech evropského semestru s vnitrostátními sociálními partnery vést konzultace. Tyto kroky budou doplněny intenzivnějším dialogem se sociálními partnery při pracovních cestách během evropského semestru. Zapojování sociálních partnerů na úrovni EU bude pokračovat a bude případně posíleno, například prostřednictvím obnovené trojstranné sociální vrcholné schůzky a makroekonomického dialogu, aby se jejich přínos k postupu evropského semestru zvýšil.

K lepšímu fungování a legitimitě projektu HMU by měla přispět konvergence k osvědčeným postupům v oblasti zaměstnanosti a sociální politiky. V krátkodobém horizontu by mohlo být takovéto konvergence „směrem vzhůru“ dosaženo rozvojem společných referenčních hodnot na základě koncepce „flexikurity“, která zahrnuje pružné a jisté pracovní smlouvy bránící rozdělování trhu práce do dvou kategorií, komplexní strategie celoživotního učení, účinné politiky, jež pomáhají nezaměstnaným znovu vstoupit na trh práce, moderní a inkluzivní systémy sociální ochrany a vzdělávání či nové možnosti ve zdanění práce. Komise rovněž potvrdila, že má v úmyslu navrhnout evropský pilíř sociálních práv, který by vycházel ze stávajícího *acquis* a sloužil by jako kompas pro celý konvergenční proces.

2.3. Podpora konvergence pomocí referenčního srovnávání a osvědčených postupů

Zpráva pěti předsedů klade důraz na referenční srovnávání a přezkoumávání výsledků v zájmu dosažení konvergence a vybudování hospodářských struktur s podobnou odolností v celé eurozóně. Přezkum výsledků má upozornit na nedostatečnou výkonnost a podporovat konvergenci se státy, jež vykazují nejlepší výsledky v oblasti trhu práce, konkurenceschopnosti, podnikatelského prostředí, veřejné správy a některých aspektů daňové politiky. Referenční srovnávání může přispět k tomu, že budou strukturální reformy v členských státech akceptovány, což podpoří jejich provádění.

⁴ Viz dokument na adrese: http://ec.europa.eu/economy_finance/assistance_eu_ms/greek_loan_facility/pdf/assessment_social_impact_en.pdf.

Probíhající srovnávací analýzy v Euroskupině (např. ohledně daňového zatížení práce) ukázaly, že referenční srovnávání může sloužit jako skutečně účinný stimul další akce, je-li správně využíváno. Srovnávací ukazatele musí zejména splňovat dva požadavky. Za prvé musí být těsně spojeny s politickými nástroji, aby mohly přinést skutečné a smysluplné výsledky v politice. Za druhé musejí existovat spolehlivé důkazy a dostatečný konsensus, že tyto ukazatele významně přispívají k cílům na vyšší úrovni, jako je zaměstnanost, růst, konkurenceschopnost, sociální začlenění a spravedlnost nebo finanční stabilita⁵.

Dostupnost těchto ukazatelů, jejich statistická spolehlivost, složitost a míra, ve které zachycují celou realitu, se mohou v jednotlivých oblastech politiky značně lišit. Při takovém srovnávání je tudíž třeba ponechat prostor pro individuální úpravy podle oblasti politiky. Referenční srovnávání musí navíc doplňovat ekonomická analýza, která umožní zvážit možné kompenzace mezi jednotlivými oblastmi politik a podrobně zhodnotit dopady politiky.

Počínaje evropským semestrem 2016 bude Komise postupně navrhnout referenční srovnávání a přezkoumávání výsledků napříč oblastmi politiky nebo tematickými oblastmi. Získané informace budou podkladem pro diskuse v příslušných formacích Rady a v Euroskupině, a budou tak napomáhat společnému chápání problémů a hledání politických řešení.

Výsledky těchto diskusí a hodnocení budou využívány v evropském semestru a budou připravovat posílenou konvergenci politik, i s ohledem na 2. fázi.

2.4. Cílenější podpora reforem prostřednictvím fondů EU a technické pomoci

Za účelem podpory strukturálních reforem v souladu se společnými ekonomickými prioritami stanovenými na úrovni EU bude Komise usilovat o vyšší využití evropských strukturálních a investičních fondů na podporu klíčových priorit zdůrazněných v doporučeních pro jednotlivé země, včetně využití opatření spojujících efektivitu těchto fondů s řádnou správou ekonomických záležitostí⁶. Nový právní rámec vyžaduje, aby programy spolufinancované z evropských strukturálních a investičních fondů zohledňovaly všechna relevantní doporučení pro jednotlivé země. Komise bude monitorovat vývoj a do roku 2017 předloží zprávu o pokroku dosaženém při plnění dohodnutých cílů. Reforma politiky soudržnosti z roku 2013 zavedla pro všech pět evropských strukturálních a investičních fondů zásadu takzvané makroekonomické podmíněnosti. Jde o jeden ze způsobů, jakými se EU obecně snaží zajistit, aby byly evropské strukturální a investiční fondy využívány na podporu reforem, u nichž byl

⁵ Mezi příklady takových smysluplných ukazatelů patří vstup na trh / odchod z trhu u podniků, míra nezaměstnanosti (u mladých lidí a u dlouhodobé nezaměstnanosti) a úroveň vzdělání. Ty prokazatelně souvisejí s hospodářským růstem, produktivitou, inovacemi, zaměstnaností a spravedlností. Zároveň poukazují na konkrétní politická opatření, která by měla být zvážena v zájmu lepších výsledků. V souvislosti s uvedenými příklady jde o opatření ovlivňující obtížnost podnikání, opatření ovlivňující nabídku a poptávku na trhu práce (například aktivační složka podpory v nezaměstnanosti a daňové zatížení práce) a opatření usnadňující přístup ke vzdělání.

⁶ Článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

identifikován klíčový význam pro sociální a ekonomickou výkonnost členských států, a aby efektivitu těchto fondů neoslabovala nevhodná makroekonomická politika⁷.

Provádění reforem bude současně podporováno ostatními programy financování EU v příslušných oblastech a Útvarem Komise na podporu strukturální reformy, jenž bude postupně nabízet technickou pomoc. Komise tento útvar zřídila, aby všechny členské státy na požádání technicky podporoval při přípravě a efektivním provádění reforem v rámci postupů správy ekonomických záležitostí (zejména při provádění doporučení pro jednotlivé země, opatření v rámci postupu při makroekonomické nerovnováze nebo reforem v rámci programů na podporu stability). Útvar má mimo jiné nabízet podporu za účelem účinného a efektivního využívání fondů EU.

3. ZDOKONALENÍ NÁSTROJŮ SPRÁVY EKONOMICKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ

V reakci na hospodářskou a finanční krizi byl rámec správy ekonomických záležitostí výrazně posílen zavedením balíčku šesti („six-pack“) a dvou („two-pack“) právních aktů a také Smlouvou o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii (TSCG)⁸. Posílená fiskální pravidla a nedávno vytvořený postup při makroekonomické nerovnováze podstatně prohloubily a rozšířily oblast působnosti a možné účinky opatření EU.

Při prvním přezkumu posíleného rámce správy ekonomických záležitostí⁹ byly identifikovány některé oblasti, které jsou relevantní pro efektivitu daných nástrojů a v nichž je třeba zlepšení, zejména pokud jde o transparentnost, složitost a předvídatelnost tvorby politiky. Krátká zkušenost s fungováním těchto nových nástrojů, z nichž některé vstoupily v platnost teprve nedávno, omezuje možnost vyvozovat solidní závěry ohledně jejich dopadu na růst, nerovnováhu a konvergenci.

Před započítím další legislativní reformy bude potřeba více důkazů a zkušeností s reformovanými strukturami. Za současné situace bude Komise plně a transparentně uplatňovat dostupné nástroje. Zároveň má Komise v úmyslu vyjasnit a zjednodušit stávající rámec – od rozpočtových pravidel po uplatňování postupu při makroekonomické nerovnováze. Navíc, jak je uvedeno ve zprávě pěti předsedů, Komise podporuje zavedení systému vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost a zřízení poradní Evropské fiskální rady.

⁷ V rámci prvního segmentu makroekonomické podmíněnosti může Komise požadovat změny dohod o partnerství uzavřených s členskými státy a programů, jimiž se řídí využívání fondů EU, s cílem podpořit provádění doporučení Rady nebo maximalizovat dopad evropských strukturálních a investičních fondů v členských státech přijímajících finanční pomoc od EU. Pokud členský stát takové změny neprovede, může Komise navrhnout Radě, aby pozastavila platby z dotyčných programů. V rámci druhého segmentu makroekonomické podmíněnosti musí Komise navrhnout pozastavení závazků nebo plateb, pokud určitý členský stát nepodnikne nápravná opatření v rámci postupů pro správu ekonomických záležitostí – např. v rámci postupu při nadměrném schodku / nadměrné nerovnováze nebo programu podpory stability.

⁸ Six-pack: nařízení (EU) č. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, směrnice 2011/85/EU; two-pack: nařízení (EU) č. 472/2013 a 473/2013; Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii: <http://www.consilium.europa.eu/en/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>. Rozpočtová část této smlouvy se rovněž označuje jako „rozpočtový pakt“.

⁹ Přezkum správy ekonomických záležitostí – Zpráva o používání nařízení (EU) č. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 a 473/2013; COM(2014) 905, 28.11.2014.

3.1. Zlepšení transparentnosti a zjednodušení stávajících rozpočtových pravidel

Aby Komise vyjasnila, jak uplatňuje pravidla Paktu o stabilitě a růstu, zveřejnila „Vademecum k Paktu o stabilitě a růstu“¹⁰. Vademecum bude každoročně aktualizováno, aby včas odráželo změny ve vývoji pravidel a dohledové praxe. Komise kromě toho sdílí s členskými státy údaje a výpočty, z nichž vycházejí její rozhodnutí v oblasti dohledu. Má také v úmyslu tytéž informace sdílet s fiskálními radami členských států a – po konzultaci s členskými státy – s veřejností. Ke zvýšení transparentnosti přispěje nová nezávislá poradní Evropská fiskální rada (viz oddíl 3.4). Komise také v září začne předkládat aktualizaci úplného souboru vnějších hospodářských předpokladů, aby sloužil jako zdroj informací pro formulování návrhů vnitrostátních rozpočtových plánů.

Způsob uplatňování uvedených pravidel lze zjednodušit a učinit transparentnějším, a to beze změny jejich právního základu. Komise bude za úzké konzultace s členskými státy usilovat o vyjasnění níže uvedených aspektů.

Za prvé Komise zajistí soulad metodiky mezi pravidlem pro zadlužení v rámci postupu při nadměrném schodku a strukturálním rozpočtovým cílem členských států známým jako střednědobý rozpočtový cíl. Nedávné posílení správy ekonomických záležitostí transformovalo kritérium dluhu v rámci postupu při nadměrném schodku do jednoduchého pravidla pro snižování veřejného dluhu převyšujícího 60 % HDP. Nebylo však dosud vyjasněno, jakou roli by mělo toto pravidlo hrát při rozhodování o tom, zda s dotčeným členským státem zahájit postup při nadměrném schodku. Při aktualizaci spodních hodnot pro střednědobý rozpočtový cíl, které si mohou členské státy stanovit, Komise zajistí soulad těchto hodnot s dodržáním pravidla pro zadlužení ve střednědobém horizontu.

Za druhé bude Komise usilovat o racionalizaci metodiky pro posuzování souladu s Paktem o stabilitě a růstu. V současnosti, jsou k posouzení souladu rozpočtových politik členských států v rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu a v rámci postupu při nadměrném schodku používány odlišné soubory rozpočtových ukazatelů (tento postup vyplynul z diskusí s členskými státy během řady let). Harmonizovaný a jednotný přístup by přinesl zjednodušení a umožnil by konzistentnější přechod z nápravné do preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu. Komise proto prověří, jak by bylo možné více využívat jediný praktický ukazatel souladu s Paktem o stabilitě a růstu.

Za třetí Komise prozkoumá možnost aktualizace víceletých doporučení Rady ke snížení nadměrných schodků, aby byly zohledněny nejen okolnosti nepředvídaného zhoršení hospodářské situace, jak je výslovně zmíněno v rámci Paktu o stabilitě a růstu, ale také okolnosti nepředvídaného zlepšení. Takový přístup by podpořil cíl postupu při nadměrném schodku: zajistit včasnou nápravu nadměrných schodků.

Komise také přezkoumává transpozici pravidel uvedených v tzv. rozpočtovém paktu (tj. ve fiskální části Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v HMU (TSCG)), jež mají posílit soulad mezi vnitrostátními a evropskými fiskálními rámci a zvýšit jejich akceptaci v členských státech. Komise provedla analýzu začlenění rozpočtového paktu do vnitrostátního

¹⁰ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2013/pdf/ocp151_en.pdf.

práva v souladu s čl. 3 odst. 2 TSCG. Vedla předběžné konzultace se smluvními stranami, aby mohly v případě nutnosti předložit své připomínky k jejím zjištěním podle čl. 8 odst. 1 TSCG a Komise mohla následně podle uvedeného článku svou zprávu o začlenění smlouvy do vnitrostátního práva zveřejnit.

3.2. Posílení postupu při makroekonomické nerovnováze

Postup při makroekonomické nerovnováze významným způsobem přispěl k tomu, že se pozornost ekonomického dohledu zaměřila na klíčové otázky týkající se nerovnováhy. V některých zemích (např. ve Španělsku a Slovinsku) tento postup efektivně podpořil účinnou korekci politiky. Ze zkušeností nicméně vyplývá, že jeho provádění je možné několika způsoby zlepšit.

Za prvé bude zvýšena transparentnost rozhodování Komise v rámci postupu při makroekonomické nerovnováze, a to publikováním „kompendia“, v němž budou na jednom místě shromážděny a prezentovány relevantní informace o provádění tohoto postupu. Rovněž zjištění z hloubkových přezkumů budou prezentována jasnějším způsobem jak ve zprávách o jednotlivých zemích, tak ve sdělení obsahujícím závěry těchto přezkumů. Komise bude také předkládat výslovná odůvodnění přijatých rozhodnutí – rovněž u doporučení pro jednotlivé země spojených s postupem při makroekonomické nerovnováze.

Za druhé Komise zajistí odpovídající návazná opatření reagující na zjištění nadměrných nerovnováh. To vyžaduje ekonomický úsudek a aktivní komunikaci s členskými státy tak, aby byly jejich specifické problémy řešeny a zajistila se akceptace reforem dotčenými státy. Komise dosud členské státy, u nichž byly zjištěny nerovnováhy, zařazovala do různých kategorií, které se v průběhu času vyvíjely, a v závislosti na povaze a intenzitě nerovnováh vyzývala k různé míře monitorování a různé míře přijímání politických opatření. Postup při nadměrné nerovnováze nebyl dosud uplatněn. Komise uvedené kategorie stabilizuje, vyjasní kritéria, jimiž se řídí její rozhodování, a lépe vysvětlí souvislost mezi povahou nerovnováh a tím, jak jsou řešeny v doporučeních pro jednotlivé země. Komise povede s členskými státy (včetně nových rad pro konkurenceschopnost¹¹) dialog o tom, jak nerovnováhy co nejlépe řešit, a zavede solidní a časově ohraničený systém specifického monitorování, jenž podpoří provádění. Postup při nadměrné nerovnováze může být zahájen v případě nedostatečného odhodlání k reformám a nedostatečného reálného pokroku při provádění a bude se používat v případě vážných makroekonomických nerovnováh, které ohrožují řádné fungování hospodářské a měnové unie, jako byly ty, které vedly ke krizím. Komise rovněž vyzve k většímu zapojení Rady do specifického monitorování zemí s nadměrnými nerovnováhami, pro něž postup při nadměrné nerovnováze aktivován nebyl.

Za třetí bude v rámci postupu při makroekonomické nerovnováze posílen rozměr eurozóny. Úvahy týkající se eurozóny budou lépe začleněny do souvisejících dokumentů (zprávy mechanismu varování a sdělení o zjištěních z hloubkových přezkumů) a rozhodnutí. Postup při makroekonomické nerovnováze se bude nadále zabývat nápravou škodlivých vnějších

¹¹ Viz oddíl 3.3.

schodků a bude také dále prosazovat odpovídající reformy v zemích, kde se hromadí velké a trvalé přebytky běžného účtu.

3.3. Systém vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost

Konkurenceschopnost má zásadní význam pro odolnost a schopnost korekce uvnitř měnové unie a pro zajištění udržitelného růstu a konvergence v budoucnosti. Aby bylo dosaženo pokroku v provádění strukturálních reforem v oblasti konkurenceschopnosti, je nutné, aby se stávající mechanismy EU pro koordinaci hospodářské politiky mohly spolehnout na to, že budou reformní programy v dotčených státech jednoznačně akceptovány. Dává smysl získávat na vnitrostátní úrovni z nezávislých zdrojů odborné poznatky o příslušných politikách a posílit politický dialog mezi EU a členskými státy. Komise proto navrhuje, aby Rada doporučila členským státům zřídit vnitrostátní rady pro konkurenceschopnost, jež dostanou za úkol sledovat výkonnost a politiky v oblasti konkurenceschopnosti.

Rady pro konkurenceschopnost by pomáhaly zdokonalovat tvorbu vnitrostátních politik poskytováním nezávislého odborného poradenství, zejména pokud jde o posuzování výkonnosti v oblasti konkurenceschopnosti a reforem souvisejících s konkurenceschopností. Přispívaly by tak k efektivnímu koncipování a provádění reforem, včetně reforem v reakci na doporučení pro jednotlivé země. Rozsah aspektů spojených s konkurenceschopností, jež by měly být předmětem monitorování, by měl odrážet komplexní pojetí konkurenceschopnosti, včetně vývoje v cenové i necenové oblasti. Rady pro konkurenceschopnost by své poznatky ze sledovaných oblastí jednou ročně shromažďovaly a zveřejňovaly.

Tyto rady by měly dodržovat soubor společných zásad, přičemž se zohlední rozmanitost zkušeností a postupů v jednotlivých členských státech. Doporučení rad by měla představovat zdroj informací při stanovování mezd. Nemají však do tohoto procesu zasahovat a oslabovat roli sociálních partnerů, ani harmonizovat vnitrostátní systémy stanovování mezd. Rady by měly být nezávislé na orgánech veřejné správy, které se zabývají souvisejícími záležitostmi, a měly by být schopné zajistit kvalitní ekonomickou analýzu. Pokud budou tyto podmínky splněny, měly by mít členské státy při vytváření svých vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost volnost – mohou buď zřídit nové instituce, nebo upravit mandát existujících subjektů.

Spolu s tímto sdělením přijímá Komise návrh doporučení Rady o zřízení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost. Je určeno členským státům eurozóny, ale ke zřízení obdobných subjektů se vybízejí i ostatní členské státy. Komise bude plnění tohoto doporučení sledovat, a bude-li to ve 2. fázi nutné, předloží společné zásady ve formě závazného nástroje.

3.4. Poradní Evropská fiskální rada

Události minulých let zdůraznily význam provádění odpovědných fiskálních politik jakožto klíčového pilíře evropské strategie růstu. Fiskální politiky by měly podporovat makroekonomickou stabilitu v souladu s fiskálním rámcem založeným na pravidlech. Provádění odpovědných vnitrostátních fiskálních politik je obzvláště důležité v eurozóně.

Spolu s tímto sdělením zřizuje Komise nezávislou poradní Evropskou fiskální radu. Tato rada bude v roli poradce přispívat k mnohostrannému dohledu v eurozóně. Bude složena z pěti renomovaných odborníků s prověřenými schopnostmi a zkušenostmi v oblasti makroekonomiky a praktické rozpočtové politiky. Doporučení rady budou vycházet z ekonomického úsudku, který bude v souladu s fiskálními pravidly EU.

Rada by měla vyhodnocovat provádění fiskálního rámce EU, zejména pokud jde o horizontální soulad rozhodnutí a provádění rozpočtového dohledu, o případy obzvláště vážného nedodržení pravidel a o přiměřenost skutečné orientace fiskální politiky na úrovni eurozóny i členských států.

Jelikož Pakt o stabilitě a růstu se zaměřuje na vnitrostátní rozpočtová salda a vývoj zadlužení, ale nestanoví souhrnnou orientaci fiskální politiky, měla by rada v zájmu dosažení vhodné orientace fiskální politiky pro eurozónu rovněž přispívat k informovanější diskusi o celkových důsledcích rozpočtových politik na úrovni eurozóny i členských států. V případech, kdy rada identifikuje rizika ohrožující řádné fungování hospodářské a měnové unie, připojí ke svému doporučení konkrétní analýzu politických možností, jež jsou v rámci Paktu o stabilitě a růstu k dispozici.

Rada bude rovněž spolupracovat s vnitrostátními fiskálními radami za účelem výměny osvědčených postupů a usnadnění společného porozumění. Bude k tomu docházet v přímé souvislosti s úkoly rady a za vzájemného respektování pravomocí a právního zakotvení vnitrostátních fiskálních rad a Evropské fiskální rady.

4. VNĚJŠÍ ZASTOUPENÍ EUROZÓNY

V zájmu dokončení HMU musí jít větší odpovědnost a integrace na úrovni EU a eurozóny ruku v ruce s posilováním institucí. Jednou z oblastí, pro něž Smlouva výslovně stanoví konkrétní kroky směrem k tomuto cíli, je vnější zastoupení eurozóny. Tyto kroky proto lze učinit již dnes.

Vzhledem k hospodářské a finanční váze eurozóny a existenci jednotné měnové politiky a politiky směnných kurzů mají rozhodnutí eurozóny v oblasti hospodářské politiky pro světovou ekonomiku stále větší význam. Díky posílenému rámci správy ekonomických záležitostí pro eurozónu a silné konvergenci regulace a dohledu ve finančním sektoru v kontextu bankovní unie je eurozóna interně robustnější.

Je třeba, aby se pokrok, jehož bylo dosaženo při další vnitřní integraci eurozóny, projevil i externě, aby eurozóna mohla hrát aktivnější roli v mezinárodních finančních institucích a účinně utvářet svou budoucí úlohu v globální finanční architektuře. Z jednotnějšího zastoupení by měly rovněž prospěch třetí země, zejména díky silnějšímu a soudržnějšímu příspěvku eurozóny k celosvětové hospodářské a finanční stabilitě.

Při posilování vnějšího zastoupení Unie a eurozóny na mnoha mezinárodních ekonomických a finančních fórech bylo dosaženo značného pokroku. V rámci Mezinárodního měnového fondu

se jednalo mimo jiné o další posílení koordinačních ujednání v roce 2007, volbu předsedy skupiny zástupců EU v MMF (tzv. EURMMF), zlepšení pracovních vztahů mezi EURMMF a podvýborem Hospodářského a finančního výboru pro otázky související s MMF (SCIMF) a intenzivnější koordinaci mezi členy EURMMF ohledně strategií ve Výkonné radě MMF. K dosažení skutečně jednotného vnějšího zastoupení jsou však třeba další kroky.

Spolu s tímto sdělením předkládá Komise sdělení popisující cestu k stále jednotnějšímu vnějšímu zastoupení HMU¹². Předkládá rovněž návrh rozhodnutí Rady podle článku 138 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterým se stanoví opatření s cílem vytvořit jednotné zastoupení eurozóny v Mezinárodním měnovém fondu¹³. Vnější zastoupení eurozóny je v MMF stále velmi roztržštěné; fond je přitom díky svým úvěrovým nástrojům a dohledu zásadním institucionálním aktérem celosvětové správy ekonomických záležitostí. Tato opatření by měla být formulována a schválena neprodleně, avšak implementována postupně, aby všichni zúčastnění aktéři – na úrovni EU i na mezinárodní úrovni – mohli provést nezbytné institucionální a právní úpravy.

S ohledem na budoucí vývoj HMU nebo mezinárodní finanční architektury může Komise rozhodnout, že by byly užitečné další iniciativy pro posílení vnějšího zastoupení eurozóny i na jiných mezinárodních fórech.

5. KROKY SMĚŘUJÍCÍ K FINANČNÍ UNII

Vedle pokroku ve správě ekonomických záležitostí představuje dokončení bankovní unie nezbytný krok na cestě k úplné a prohloubené HMU. U jednotné měny je jednotný a plně integrovaný finanční systém nezbytnou podmínkou nejen pro řádnou transmissi měnové politiky, ale také pro odpovídající rozložení rizika mezi jednotlivými zeměmi a pro všeobecnou důvěru v bankovní systém v celé eurozóně. V nedávných letech byly v tomto směru dohodnuty důležité kroky, je však třeba další práce.

Za prvé bude Komise s členskými státy spolupracovat na plném provedení schválených právních předpisů. Jednotný mechanismus dohledu, jehož úkolem je zajišťovat nezávislý obezřetnostní dohled v konstantně vysoké kvalitě, je již plně funkční, a jednotný mechanismus pro řešení krizí bude účinné řešení krizí problémových bank zajišťovat od 1. ledna 2016. Komise plně využije svých pravomocí podle Smlouvy, aby co nejdříve zajistila úplné provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank (lhůta pro transpozici uplynula v lednu 2015)¹⁴ a směrnice o systémech pojištění vkladů (lhůta uplynula v červenci 2015)¹⁵ do vnitrostátních právních předpisů všech členských států. Členské státy se vyzývají,

¹² Viz COM(2015) 602 ze dne 21. října 2015.

¹³ Viz COM(2015) 603 ze dne 21. října 2015.

¹⁴ Ke dni 19. října 2015 nebyla směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank transponována vůbec, nebo jen částečně, ve 12 členských státech: Belgie, Česká republika, Itálie, Kypr, Litva, Lucembursko, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko.

aby do 30. listopadu 2015 ratifikovaly mezivládní dohodu o jednotném mechanismu pro řešení krizí¹⁶.

Za druhé Komise vyzývá členské státy, aby rychle dosáhly dohody o účinném mechanismu překlenovacího financování. Dohoda má v souladu se směrnicí o ozdravných postupech a řešení krizí bank zajistit, aby měl jednotný mechanismus pro řešení krizí po dobu, než se z poplatků vybíraných od bankovního sektoru postupně vybuduje Jednotný fond pro řešení krizí, k dispozici dostatek prostředků na financování případných zbytkových nákladů řešení krizí problémových bank. Členské státy by měly také pro Jednotný fond pro řešení krizí urychleně schválit společný mechanismus jištění, jenž by měl být ve střednědobém horizontu rozpočtově neutrální.

Za třetí Komise do konce roku předloží legislativní návrh obsahující první kroky směrem ke společnému evropskému systému pojištění vkladů s cílem vytvořit více evropský systém odpojený od jednotlivých států, aby se zvýšila finanční stabilita a občané si mohli být jisti tím, že bezpečí jejich vkladů nezávisí na jejich zeměpisném umístění.

Tento první krok k více sdílenému systému bude vycházet z koncepce „zajištění“. Společný zajišťovací fond – doplňující stávající vnitrostátní systémy pojištění vkladů – by v situaci, kdy se požaduje čerpání z vnitrostátních systémů pojištění vkladů, za určitých podmínek poskytl příspěvek. Tyto podmínky by měly být formulovány tak, aby omezovaly odpovědnost fondu a snižovaly morální hazard na vnitrostátní úrovni, a měly by odrážet skutečnost, že vnitrostátní fondy se postupně budují a že se budou postupně sladovat odlišné výchozí situace. Evropský systém pojištění vkladů by byl pro členské státy eurozóny povinný a byl by otevřen členským státům mimo eurozónu, které jsou ochotny připojit se k bankovní unii.

Za čtvrté, kromě svého návrhu o evropském systému pojištění vkladů je Komise odhodlána dále snižovat rizika, zajišťovat rovné podmínky v bankovním sektoru a narušit vazby mezi bankami a státy. Za tímto účelem bude prezentovat plán, jak pokračovat v těch nedořešených oblastech, kde bude v zájmu dosažení uvedených cílů možná nutná regulační a obezřetnostní rámec přezkoumat a dokončit.

Spolu s dokončením bankovní unie je klíčovou prioritou unie kapitálových trhů. Dne 30. září zveřejnila Komise akční plán unie kapitálových trhů, jehož cílem je mimo jiné zajistit pro firmy finance z více diverzifikovaných zdrojů a větší přeshraniční sdílení rizik díky hlubší integraci dluhopisových a akciových trhů.

¹⁵ Ke dni 19. října 2015 nebyla směrnice o systémech pojištění vkladů transponována vůbec, nebo jen částečně, v 18 členských státech: Belgie, Česká republika, Estonsko, Francie, Irsko, Itálie, Kypr, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko.

¹⁶ Ke dni 19. října 2015 nebyla mezivládní dohoda dosud ratifikována, nebo nebyly ratifikační listiny dosud uloženy, 13 členskými státy: Belgie, Estonsko, Irsko, Itálie, Litva, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovinsko.

6. SKUTEČNÁ DEMOKRATICKÁ LEGITIMITA, AKCEPTACE A ODPOVĚDNOST

V zájmu silnější akceptace mají skutečná demokratická legitimita a odpovědnost zásadní význam v 1. fázi prohlubování HMU; jsou nezbytné i ve 2. fázi, kdy jsou plánované iniciativy spojeny s větším sdílením suverenity. V posledních letech Komise postupně zavedla hlubší a pravidelnější dialog s členskými státy prostřednictvím dvoustranných schůzek, cílenějších jednání v Radě a častějších technických a politických pracovních návštěv hlavních měst členských zemí. Komise bude tento dialog nadále zintenzivňovat, a to rovněž využitím své sítě pracovníků odpovědných za evropský semestr v členských státech.

První praktické kroky, týkající se posílení parlamentního dohledu v rámci evropského semestru, podnikl Evropský parlament. V souladu s ustanoveními obou balíčků týkajících se správy ekonomických záležitostí se uskutečnily „hospodářské dialogy“ mezi Evropským parlamentem, Radou, Komisí a Euroskupinou. Ty již byly součástí posledních kol evropského semestru. Tyto dialogy mohou být posíleny dohodnutím vyhrazených časových úseků během hlavních kroků v cyklu evropského semestru. Byla vytvořena nová forma meziparlamentní spolupráce mezi evropskými a vnitrostátními aktéry. Realizuje se v rámci tzv. Evropského parlamentního týdne, který pořádá Evropský parlament ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty a během něhož se zástupci vnitrostátních parlamentů zapojují do podrobných diskusí o prioritách jednotlivých politik. Balíček dvou právních aktů dal vnitrostátním parlamentům rovněž právo pozvat si komisaře, aby představil stanovisko Komise k návrhu rozpočtového plánu nebo její doporučení členskému státu v rámci postupu při nadměrném schodku.

Mohli bychom ještě více zlepšit načasování a přidanou hodnotu těchto parlamentních příspěvků, a to v souladu s obnoveným evropským semestrem. Komise by především mohla spolupracovat s Evropským parlamentem v rámci plenární rozpravy před předložením roční analýzy růstu a pokračovat v diskusi i po jejím přijetí. Druhá zvláštní rozprava v plénu by mohla proběhnout v době, kdy Komise předloží doporučení pro jednotlivé země, a to v souladu s příslušnými ustanoveními balíčku šesti právních aktů týkajícími se hospodářského dialogu. Zástupci Komise a Rady by se současně mohli účastnit meziparlamentních setkání, zejména v rámci Evropského parlamentního týdne. Orgány EU by se mohly na tomto novém postupu postupně podrobněji dohodnout při plném respektování svých příslušných institucionálních rolí.

Komise také vypracuje vzorové postupy, aby spolupráci s vnitrostátními parlamenty zefektivnila. Tato spolupráce by se měla vztahovat na rozpravy ve vnitrostátních parlamentech, které se týkají specifických doporučení určených danému členskému státu a které probíhají v rámci ročního vnitrostátního rozpočtového procesu. Právo pozvat si komisaře, zakotvené v balíčku dvou předpisů, by tak získalo praktičtější rozměr. Mělo by se stát pravidlem, že budou vnitrostátní parlamenty úzce zapojeny do schvalování národních programů reforem a programů stability.

7. DOKONČENÍ HMU: PŘÍPRAVA NA 2. FÁZI

Kroky prezentované v tomto sdělení pro 1. fázi dokončení HMU vycházejí ze stávajících nástrojů a co možná nejlépe využívají stávajících Smluv. Všechny tyto iniciativy v rámci 1. fáze by však neměly být vnímány izolovaně, nýbrž jako příprava na další fázi začínající v roce 2017. Ve 2. fázi by měla být dohodnuta dalekosáhlejší opatření, která zkompletují ekonomickou a institucionální strukturu HMU. Tento proces bude spojen s větším sdílením suverenity a solidarity a bude jej muset provázet posílený demokratický dohled.

Komise na jaře 2017 předloží bílou knihu, v níž na základě pokroku dosaženého v 1. fázi připraví přechod z první do druhé fáze dokončení HMU a načrtne další potřebné kroky k dokončení HMU ve 2. fázi. Při přípravě bílé knihy budou konzultováni předsedové ostatních orgánů EU.

Pro přípravu této bílé knihy bude mít klíčový význam rok 2016. Práce budou probíhat v těchto třech směrech:

- Za prvé by se všechny orgány EU a členské státy měly shodnout na opatřeních popsanych v tomto sdělení a začít je provádět. Zejména je důležité, aby rady pro konkurenceschopnost a Evropská fiskální rada začaly fungovat do poloviny roku 2016.
- Za druhé má zásadní význam, aby byli v souvislosti s dokončováním HMU ve 2. fázi konzultováni a zapojeni občané, zúčastněné subjekty, sociální partneři, Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty, členské státy a regionální a místní orgány. Pro podnícení této nezbytné široké diskuse v celé Evropě zorganizuje Komise v roce 2016 rozsáhlou konzultaci včetně veřejných debat. Tato konzultace by měla být široká, transparentní a inkluzivní a měla by občanům umožnit, aby vyjádřili své názory.
- V polovině roku 2016 Komise také zřídí skupinu odborníků, aby prozkoumala právní, ekonomické a politické podmínky, jimiž se budou řídit dlouhodobější návrhy obsažené ve zprávě pěti předsedů.

Provádění 1. fáze, výsledek konzultace a práce skupiny odborníků by měly přispět k vytvoření konsensu pro zásadnější kroky v budoucnu. Všechny uvedené prvky budou zahrnuty do bílé knihy, která by měla být nakonec – po další diskusi – transformována do silnějšího legislativního a institucionálního rámce pro HMU.

8. ZÁVĚR

Toto sdělení popisuje jednotlivé kroky v rámci 1. fáze, nastíněné pěti předsedy v jejich zprávě na téma „Dokončení hospodářské a měnové unie“. Tyto kroky jsou ambiciózní a pragmatické. Navrhovaná opatření budou na základě principu prohlubování vycházet ze stávajících nástrojů a co možná nejlépe využívat stávajících Smluv.

Uvedené iniciativy pomohou posílit konkurenceschopnost a ekonomickou a sociální konvergenci v zájmu dalšího zdokonalení hospodářské unie. Fiskální unie je podporována

dosahováním a udržováním odpovědné fiskální politiky na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU. Tyto iniciativy rovněž přispějí k dalšímu zvýšení efektivity a stability finančních trhů a k dokončení finanční unie. Politická unie je podporována posilováním demokratické odpovědnosti a akceptací ze strany členských států.

Všechny tyto prvky jsou důležité samy o sobě, ale jsou také na sobě vzájemně závislé. Proto je třeba zabývat se jimi souběžně. Iniciativy 1. fáze jako celek dále posílí odolnost HMU. Představují rovněž důležitý krok při stimulaci konvergence, která je nezbytná k přechodu k 2. fázi procesu dokončení prohloubené a skutečné HMU.

Komise vyzývá všechny zúčastněné aktéry, aby zajistili, že bude proces prohlubování HMU urychleně realizován. Pouze soustavné ambice a koordinovaná činnost mohou zajistit, že HMU nejen přežije, ale bude prosperovat a dostane se opět na cestu směrem k silnému, udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a vytváření pracovních míst.

TABULKA č. 1: HARMONOGRAM EVROPSKÉHO SEMESTRU 2016

EVROPSKÝ SEMESTR: PARTNERSTVÍ MEZI EU A ČLENSKÝMI STÁTY

	Listopad	Prosinec	Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	Červen	Červenec	Srpen	Září	Říjen
Evropská komise	Podzimní hospodářská prognóza		Zimní hospodářská prognóza				Jarní hospodářská prognóza					
	Roční analýza růstu a související dokumenty	Zjišťovací mise do členských států		Zprávy zaměřené na jednotlivé členské státy (programy reforem, nerovnováhy)		Dvoustranná zasedání s členskými státy		Komise navrhuje individualizovaná doporučení pro rozpočtovou, ekonomickou a sociální politiku jednotlivých členských států.				
	Doporučení pro eurozónu	Dvoustranné zasedání s členskými státy										
	Stanovisko k návrhu rozpočtového plánu											
Evropská rada / Rada	Rada jedná o stanoviscích k návrhům rozpočtových plánů.	Rada přijímá doporučení pro eurozónu a závěry ohledně roční analýzy růstu a zprávy mechanismu varování.			Evropská rada přijímá ekonomické priority na základě roční analýzy růstu.			Rada jedná o doporučeních pro jednotlivé země.	Evropská rada stvrzuje konečná doporučení pro jednotlivé země.			
Členské státy		Členské státy přijímají rozpočty.			Členské státy předkládají národní programy reforem (o hospodářské politice) a programy stability nebo konvergenční programy (o rozpočtové politice).						Členské státy předkládají návrhy rozpočtových plánů.	
Evropský parlament		Dialog o roční analýze růstu						Dialog o návrzích doporučení pro jednotlivé země			Diskuse / usnesení ohledně evropského semestru a doporučení pro jednotlivé země	Dialog o roční analýze růstu

Slovníček pojmů: **AGS**: roční analýza růstu – **AMR**: zpráva mechanismu varování – **CSR**: doporučení pro jednotlivé země – **EDP**: postup při nadměrném schodku

© Evropská komise 2015